

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.4.2010
KOM(2010)165 wersja ostateczna

2008/0223 (COD)

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

**na mocy art. 294 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
dotyczący**

**stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia zmienionego
wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie
charakterystyki energetycznej budynków (przekształcenie)**

**KOMUNIKAT KOMISJI
DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**

**na mocy art. 294 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
dotyczący**

**stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia zmienionego
wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie
charakterystyki energetycznej budynków (przekształcenie)**

1. PRZEBIEG PROCEDURY

Data przekazania wniosku Parlamentowi Europejskiemu i Radzie 13 listopada 2008 r.
(COM(2008)0780 – COD/2008/0223):

Data wydania opinii przez Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny: 13 maja 2009 r.

Data wydania opinii przez Komitet Regionów: 24 kwietnia 2009 r.

Data wydania opinii przez Parlament Europejski, pierwsze czytanie: 23 kwietnia 2009 r.

Data przyjęcia stanowiska Rady, pierwsze czytanie: 14 kwietnia 2010 r.

2. PRZEDMIOT WNIOSKU KOMISJI

Celem przekształcenia dyrektywy 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków („EPBD”), jest wyjaśnienie i uproszczenie niektórych przepisów, rozszerzenie zakresu i wzmocnienie niektórych przepisów dyrektywy w celu poprawy ich skuteczności oraz zapewnienie wiodącej roli sektora publicznego. Cele i zasady obecnej dyrektywy są zachowane, a określenie konkretnych wymagań charakterystyki energetycznej nadal leży w gestii państw członkowskich.

3. UWAGI DOTYCZĄCE STANOWISKA RADY W PIERWSZYM CZYTANIU

3.1. Uwagi ogólne na temat wspólnego stanowiska

Tekst wynegocjowanego stanowiska Rady jest zasadniczo zgodny z wnioskiem Komisji, a zatem możliwe jest udzielenie mu poparcia.

3.2. Porozumienie w sprawie stanowiska Rady na etapie pierwszego czytania

Wynegocjowane stanowisko Rady jest wynikiem dwuetapowych negocjacji międzyinstytucjonalnych. Pierwszy etap dotyczył treści wniosku, a drugi jego dostosowania

do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w zakresie aktów wykonawczych i delegowanych (art. 290 i 291 TFUE), a także podstawy prawnej.

W odniesieniu do treści wniosku w dniu 30 listopada 2009 r. Herbert Reul, przewodniczący Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, potwierdził zgodę Parlamentu Europejskiego na brzmienie ustalone podczas trójstronnych rozmów w dniu 17 listopada 2009 r. i zatwierdzone przez Komitet Stałych Przedstawicieli w dniu 20 listopada 2009 r.

W odniesieniu do dostosowania wniosku do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej osiągnięty kompromis został zaaprobowany przez Komitet Stałych Przedstawicieli w dniu 24 marca 2010 r. i potwierdzony przez Herberta Reula, przewodniczącego Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii Parlamentu Europejskiego, w dniu 25 marca 2010 r. Wynegocjowane stanowisko Rady zostało formalnie przyjęte w drodze procedury pisemnej w dniu 14 kwietnia 2010 r.

Główne tematy negocjacji, co do których osiągnięto porozumienie, są następujące:

Zmiana podstawy prawnej (preambuła): w związku z wejściem w życie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej współprawodawcy osiągnęli porozumienie w sprawie zmiany podstawy prawnej na art. 194 ust. 2 TFUE. W art. 1 dodano ustęp, w którym podkreślono, że dyrektywa ustanawia wymagania minimalne i nie powstrzymuje państw członkowskich od utrzymywania lub wprowadzania bardziej surowych środków. Komisja wyraża zgodę na powyższe zmiany, które nie prowadzą do zmiany obowiązującej procedury decyzyjnej.

Przepisy dotyczące aktów delegowanych i aktów wykonawczych (art. 22-26): na mocy dyrektywy uprawnienia do przyjęcia (do dnia 30 czerwca 2011 r.) ram metodologii porównawczej, o których mowa w art. 5, oraz do dostosowania do postępu technicznego (pkt 3 i 4 załącznika I) przekazuje się Komisji na okres pięciu lat, podlegający automatycznemu przedłużeniu, po wejściu w życie dyrektywy. Parlament Europejski i Rada mogą odwołać przekazanie uprawnień w dowolnym momencie i wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy od daty notyfikacji z możliwością złożenia wniosku o przedłużenie tego terminu o kolejne dwa miesiące. Na wniosek Parlamentu Europejskiego załączono oświadczenie Komisji w sprawie notyfikowania aktów delegowanych podczas okresów spowolnienia prac instytucji, wraz ze wspólnym oświadczeniem Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji stwierdzającym, że przepisy niniejszej dyrektywy nie przesadzają o stanowisku tych instytucji w odniesieniu do aktów delegowanych (*zob. załącznik I*).

Komisja proszona jest również o przyjęcie aktu wykonawczego zgodnie z procedurą doradczą przewidzianą w art. 3 decyzji 1999/468/WE w celu ustanowienia dobrowolnego wspólnego programu certyfikacyjnego dotyczącego charakterystyki energetycznej budynków niemieszkalnych (art. 10 ust. 9).

Optymalny pod względem kosztów poziom wymagań minimalnych dotyczących charakterystyki energetycznej i ramy metodologii porównawczej (art. 5 i załącznik III): Komisja ustanowi metodologię porównawczą na potrzeby obliczania optymalnego pod względem kosztów poziomu wymagań charakterystyki energetycznej budynków. Państwa członkowskie uzasadnią wszelkie znaczące różnice i przedstawią plan określający odpowiednie kroki, które należy podjąć.

Budynki istniejące (art. 7): przepis ten został wzmocniony poprzez ustanowienie wymogu spełniania przez wszystkie istniejące budynki poddawane ważniejszej renowacji wymagań

charakterystyki energetycznej oraz wymogu określenia wymagań charakterystyki energetycznej również dla elementów budynków.

Systemy techniczne budynku (art. 8): nowy przepis wymaga określenia wymagań charakterystyki energetycznej dla systemów technicznych budynków (np. systemów ogrzewania, systemów ciepłej wody użytkowej i systemów klimatyzacji).

Budynki o niemal zerowym zużyciu energii (art. 9): wypracowano porozumienie w zakresie definicji „budynków o niemal zerowym zużyciu energii” oraz potrzeby opracowania krajowych planów mających na celu zwiększenie liczby tego typu budynków. Państwa członkowskie zapewniają, aby do dnia 31 grudnia 2018 r. nowe budynki zajmowane przez władze publiczne oraz będące ich własnością, a do dnia 31 grudnia 2020 r. inne nowe budynki, były „budynkami o niemal zerowym zużyciu energii”.

Zachęty finansowe i bariery rynkowe (art. 10): ten nowy artykuł został dodany w celu podkreślenia znaczenia odpowiedniego finansowania. Państwa członkowskie sporządzają wykaz aktualnych i proponowanych środków, a Komisja przedstawia analizę dostępnych środków finansowych. Oświadczenie Komisji w sprawie finansowania efektywności energetycznej budynków wskazuje jej rolę we wspieraniu instrumentów finansowych w celu ustanowienia energooszczędnego i niskoemisyjnego europejskiego sektora budownictwa (*zob. załącznik II*).

Świadectwa charakterystyki energetycznej (art. 11-13): przepis ten został wzmocniony poprzez dopracowanie treści świadectw, zaostrenie obowiązku umieszczania świadectw w budynkach zajmowanych przez władze publiczne oraz ustanowienie wymogu podawania w reklamach mieszkań wskaźnika charakterystyki energetycznej zawartego w świadectwie charakterystyki energetycznej.

Przeglądy systemów ogrzewania i systemów klimatyzacji (art. 14-16) oraz niezależni eksperci i systemy kontroli (art. 18 i załącznik II): państwom członkowskim zapewniono większą elastyczność w zakresie przeglądów systemów klimatyzacji oraz ustanowiono wymóg zapewnienia niezależnych systemów kontroli świadectw charakterystyki energetycznej i sprawozdań z przeglądów systemów ogrzewania i klimatyzacji.

Klauzula przeglądowa (art. 19): doprecyzowano klauzulę przeglądową poprzez wyznaczenie daty oceny dyrektywy (1 stycznia 2017 r.).

Transpozycja (art. 28): termin przyjęcia środków transpozycji przez państwa członkowskie zmieniono na „dwa lata po wejściu w życie” dyrektywy. Daty stosowania krajowych przepisów transponujących większość przepisów dyrektywy wyznaczono obecnie na „dwa lata i sześć miesięcy” oraz „trzy lata” po wejściu w życie dyrektywy. W odniesieniu do stosowania art. 11 ust. 1 i 2 wobec pojedynczych modułów budynków, które są wynajmowane, wyznaczono dodatkowy termin – do dnia 31 grudnia 2015 r.

4. PODSUMOWANIE

Stanowisko Rady odpowiada celom pierwotnego wniosku Komisji. Komisja popiera zatem jego treść.

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji

w sprawie art. 290 TFUE

„Parlament Europejski, Rada i Komisja oświadczają, że przepisy niniejszej dyrektywy nie przesądzają o przyszłym stanowisku tych instytucji w odniesieniu do stosowania art. 290 TFUE lub poszczególnych aktów ustawodawczych zawierających takie przepisy.”

Oświadczenie Komisji

„Komisja Europejska przyjmuje do wiadomości, że – oprócz przypadków, w których akt ustawodawczy przewiduje tryb pilny – Parlament Europejski i Rada uważają, że notyfikowanie aktów delegowanych musi uwzględniać okresy spowolnienia prac instytucji (zima, lato i wybory europejskie), tak aby Parlament Europejski i Rada mogły wykonywać swoje prerogatywy w terminach przewidzianych w odnośnych aktach ustawodawczych, i jest gotowa działać w zgodzie z powyższym.”

Oświadczenie Komisji w sprawie finansowania efektywności energetycznej budynków

„Komisja pragnie podkreślić, że przy przekształcaniu europejskiego sektora budowlanego w sektor energooszczędny i niskoemisyjny kluczową rolę odgrywają instrumenty finansowania. Komisja będzie w dalszym ciągu zachęcać państwa członkowskie do jak najszerzego wykorzystania środków dostępnych w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (w chwili obecnej – oprócz nieograniczonego wsparcia finansowego, jakie jest już dostępne na rzecz wykorzystania zrównoważonych źródeł energii w budynkach publicznych oraz handlowych/przemysłowych – wykorzystać można do 4 % całkowitych kwot krajowych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, czyli kwotę wynoszącą 8 mld EUR, do celów zwiększenia efektywności energetycznej i wykorzystania energii odnawialnej w sektorze budownictwa mieszkaniowego) oraz będzie udzielać państwom członkowskim wsparcia w zakresie lepszego wykorzystania dostępnych środków i źródeł finansowania, które mogą posłużyć jako bodziec stymulujący inwestycje w dziedzinie efektywności energetycznej.

Ponadto Komisja rozważy możliwość dalszego rozwoju wszystkich istniejących już inicjatyw, takich jak inicjatywa „Inteligentne miasta”¹, lub wykorzystania budżetu programu „Inteligentna Europa – Europa II”, np. do celów dzielenia się wiedzą i zapewnienia pomocy technicznej przy ustanawianiu krajowych funduszy obrotowych.

Ponadto Komisja przygotowuje przegląd i analizę mechanizmów finansowania, jakie są obecnie w użyciu w państwach członkowskich, a następnie wykorzysta wyciągnięte wnioski w celu rozpowszechnienia najlepszych praktyk w całej UE.

Wreszcie, po przeprowadzeniu analizy, o której mowa w art. [9a ust. 4] dyrektywy [2010/XXX/WE], Komisja rozważy możliwość stworzenia w przyszłości zachęt finansowych (m.in. w odniesieniu do instrumentów wspólnotowych przeznaczonych do tego celu, o których mowa w art. 9a ust. 4a) oraz optymalnych metod wykorzystania ich przy inwestycjach w zakresie zwiększania efektywności energetycznej budynków.”

¹ Plan EPSTE COM (2009) 519.